

Το πλατύ πλατύγυρο .....

ΤΕΥΧΟΣ 3: ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΡΑ ΣΚΕΨΗΣ

19 Φεβρουαρίου 2022

Ο Πελοπίδας σας χαιρετά ...

Αγαπημένοι μου φίλοι,

Μετά από ένα μήνα συγκεντρώσεων, αφιερωμένο στον Παγκόσμιο Προσκοπισμό ήρθε η ώρα να σας αποχαιρετήσω. «Όχι δε χωριζόμαστε για πάντοτε παιδιά, μα θα ξαναβλεπόμαστε αδέρφια μου συχνά».... Έτσι λέει το τραγούδι του αποχωρισμού, που εμείς οι Πρόσκοποι τραγουδάμε όταν τελειώνει μία μεγάλη δράση, όπως η κατασκήνωση, που σας εύχομαι από καρδιάς, φέτος να πάτε!!!! (άντε να τελειώνει αυτή η πανδημία για να μπορέσετε να κάνετε τα τόσα όμορφα και ωραία που προσφέρει ο Προσκοπισμός και οι περιορισμοί για τον κορονοϊό δε μας επιτρέπουν)...

Όπως είδατε και μέσα από το σημερινό μας παιχνίδι, δεν είμαι απλά κάποιος που ήταν παλιά Λυκόπουλο και ήρθα κοντά σας, απλά για να βοηθήσω τους Βαθμοφόρους σας, για να εκδίδουν «Το πλατύ πλατύγυρο» αυτό το μήνα. Είμαι ο Πράκτωρ 7676 της Παγκόσμιας Οργάνωσης της Προσκοπικής Κίνησης και είχα μια πολύ σημαντική αποστολή, που χωρίς εσάς δε θα κατάφερα να ολοκληρώσω. Σας ζητώ συγγνώμη που δε σας αποκάλυψα από την αρχή την πραγματική μου ταυτότητα, αλλά έπρεπε η αποστολή να μείνει μυστική μέχρι να βρούμε αρκετά στοιχεία για να συλλάβουμε τους δύο κακούς και να πάρουμε πίσω το κλεμμένο μήνυμα του Μπι Πι. Όμως, μαζί τα καταφέραμε και έτσι βρήκαμε ξανά το πολύ σημαντικό έγγραφο που έκλεψαν οι δύο κακοί, «Το τελευταίο

μήνυμα του ιδρυτή του Προσκοπισμού, Λόρδου Μπέητεν Πάουελ προς τους Προσκόπους» και σώσαμε έτσι τη Μέρα Σκέψης. Συγχαρητήρια!!!! Εύχομαι να απολαύσατε το παιχνίδι μας, στο Πάρκο Αγίου Δημητρίου όσο και εγώ!!!

Στην τελευταία σελίδα του τεύχους αυτού, βάλαμε το τελευταίο μήνυμα του Μπι Πι, για να το έχετε πάντα μαζί σας. Διαβάστε το, ξανά και ξανά, και προσπαθήστε να κάνετε πράξη αυτά που λέει....και τότε θα είστε ευτυχισμένες και ευτυχισμένοι.

Όπως θα έχετε καταλάβει και από τα προηγούμενα δύο τεύχη είμαι λίγο φλύαρος...είναι όμως που δε θέλω να σας αποχωριστώ!!! Πέρασα όμορφα μαζί σας!! Σας εύχομαι λοιπόν να είστε πάντα ευτυχισμένοι, να έχετε υγεία και να χαρείτε το όμορφο παιχνίδι του Προσκοπισμού γιατί όπως ήταν και ο τίτλος του μήνα μας αυτού: ο Προσκοπισμός είναι ένας όμορφος κόσμος!!!! Γεια χαρά και Καλή Αντάμωση.

**Ο φίλος σας, Κύριος Πελοπίδας Κοσμογυρσιιάδης
Πράκτωρ 7676**

Η Μέρα Σκέψης (ή αλλιώς η Μέρα του Προσκόπου)

Όπως έχουμε μάθει ο Μπέητεν Πάουελ γεννήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 1857. Μετά την ίδρυση του Προσκοπισμού, τα κορίτσια, που τότε ήταν χωρισμένα από τα αγόρια (πήγαιναν σε άλλα σχολεία τα αγόρια και σε άλλα τα κορίτσια) ήθελαν και αυτά να γίνουν Πρόσκοποι. Έτσι ο Μπι—Πι ίδρυσε, το 1909, μία άλλη Κίνηση, αδελφική στον Προσκοπισμό που ήταν αποκλειστικά για τα κορίτσια και την ονόμασε Οδηγισμό. Όταν λίγα χρόνια αργότερα γνώρισε και παντρεύτηκε τη γυναίκα του την Όλαβ, την όρισε Αρχιοδηγό και έτσι αφοσιώθηκε και αυτή στον Προσκοπισμό και κυρίως τον Οδηγισμό. Η Λαίδη Όλαβ, είχε και αυτή τα γενέθλιά της στις 22 Φεβρουαρίου...και κάτι ακόμα... ο Μπι Πι και η Όλαβ παντρεύτηκαν στις 22 Φεβρουαρίου 1912.

Έτσι κάθε χρόνο στις 22 Φεβρουαρίου, οι Πρόσκοποι και οι Οδηγοί όλου του κόσμου, έστελναν ευχές και δώρα στον Μπι Πι και την Όλαβ για τα γενέθλια και την επέτειο του γάμου τους, θέλοντας έτσι να τους εκφράσουν την αγάπη τους και την ευγνωμοσύνη τους για όλα αυτά τα όμορφα, που δημιούργησαν για αυτούς.

Πρώτοι οι Οδηγοί, έδωσαν ένα πιο επίσημο χαρακτήρα και ονόμασαν το 1926, τη μέρα που γιόρταζε ο Ιδρυτής και η σύζυγός του, ΜΕΡΑ ΣΚΕΨΗΣ. Αργότερα, μετά το θάνατο του Μπι Πι, το 1941, καθιέρωσαν και οι Πρόσκοποι τον εορτασμό

της μέρας αυτής, το 1956. Τη συναντάμε εκτός από Μέρα Σκέψης και ως Μέρα του Ιδρυτή ή Μέρα του Προσκόπου.

«Our World, Our Equal Future» (Ο Κόσμος μας, το Ίσο μας Μέλλον) είναι το φετινό μότο των Οδηγών όπου υπογραμμίζει την σημαντικότητα της συμμετοχής στα κοινά, τις κοινές αξίες και ελπίδες και την συνεχή έμπρακτη προσπάθεια να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο για εμάς αλλά και τους ανθρώπους μετά από εμάς. Μας θυμίζει την σημαντικότητα της αλληλοϋποστήριξης, της ισότητας και της ενότητας.

Για μας τους Προσκόπους η ΜΣ, πέραν της πιο πάνω σημασίας της, μας θυμίζει ακριβώς γιατί είμαστε Πρόσκοποι. Η μέρα αυτή δεν δημιουργήθηκε για να απαλύνει τις τύψεις της ανθρωπότητας για τις βιαιότητες και τις αδικίες που η ίδια προκάλεσε. Η μέρα αυτή δεν συνοδεύεται από κάποια θλιβερή ιστορία, όπως αυτή των γενοκτονιών ή του ολοκαυτώματος.

Αντιθέτως, η ΜΣ θυμίζει σε εμάς τους Προσκόπους, το ΚΑΘΗΚΟΝ μας προς το Θεό, το συνάνθρωπο και την Πατρίδα. Παράλληλα δείχνει στον κόσμο τον τον υπέροχο αυτό τρόπο ζωής που ονομάζεται Προσκοπισμός!!! Αυτός ο τρόπος ζωής, η Υπόσχεση και ο Νόμος των Προσκόπων ας είναι οδηγός στη ζωή μας και ας προσπαθήσουμε όλοι να αφήσουμε αυτό τον κόσμο λίγο καλύτερο από ότι τον βρήκαμε!!! **ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΜΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ!!!**

Φωτογραφίες από την περασμένη συγκέντρωση:

Στις πρώτες τρεις φωτογραφίες τα Λυκόπουλα ενημερώνονται από τους Ανιχνευτές για την ανακάλυψη και παίζουν ένα ζωηρό παιχνίδι εμπέδωσης. Στις επόμενες τρεις, βρίσκουν τις χώρες στον παγκόσμιο χάρτη και τις ταιριάζουν με το προσκοπικό τους τριφύλλι και πάλι μέσω ενός ζωηρού παιχνιδιού, με πολύ γέλιο και τέλος στις τελευταίες δύο, ο Αδελφός Κάκος Καμέρης, παλαιός Πρόσκοπος, μας μιλά για την ιστορία του Προσκοπισμού στην Κύπρο και απαντά στις ερωτήσεις που του απευθύνουν τα Λυκόπουλα αλλά και οι Βαθμοφόροι!!! Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα που ήταν μαζί μας και μοιράστηκε τη γνώση και την εμπειρία του.

Η δομή του Σώματος Προσκόπων Κύπρου

Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Προχωρώντας από κάτω προς τα πάνω, οι κάτω υπηρετούν τους πάνω.
Στον Προσκοπισμό δεν υπάρχουν "βαθμοί", αλλά ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ. Όσο πιο κάτω είσαι, τόσο πιο πολλά τα καθήκοντα και τόσο μεγαλύτερη η ευθύνη.

Αν και ακόμη είστε μικροί, το πρόγραμμα μας λέει ότι πρέπει να γνωρίζουμε τη δομή του Σώματος Προσκόπων Κύπρου.... Δηλαδή ποιοι το αποτελούν και πως αυτό διοικείται. Συνήθως μια δομή περιγράφεται με μια πυραμίδα που ξεκινά από κάτω και πάει προς τα πάνω, με τους από κάτω να είναι αυτοί που τους διοικούν οι από πάνω, έτσι ώστε αυτοί που είναι στην κορυφή να είναι αυτοί που έχουν την πιο μεγάλη εξουσία... Αυτό θα ήταν σωστό για μια εταιρεία, ένα κράτος, το στρατό κ.α. Σε εμάς όμως, τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά!!! Η πυραμίδα μας είναι ανάποδη γιατί στον Προσκοπισμό δεν έχουμε βαθμούς και αξιώματα όπως τα αντιλαμβάνονται πολλοί, αλλά καθήκοντα. Και αυτοί που έχουν τα πιο πολλά καθήκοντα και είναι προς τα κάτω πρέπει να υπηρετούν το καλό αυτών που είναι από πάνω. Έτσι η δομή του Σ.Π.Κ. έχει ως εξής:

1. Τα Τμήματα, δηλαδή η Αγέλη Λυκοπούλων, η Ομάδα Προσκόπων, η Κοινότητα Ανιχνευτών, η Ομάδα Προσκοπικού Δικτύου και οι Βαθμοφόροι τους.
2. Τα Συστήματα. Κάθε Σύστημα έχει τα Τμήματα που αναφέρονται πιο πάνω (ή κάποια από αυτά).
3. Οι Τοπικές Εφορείες οι οποίες αποτελούνται από 3 με 5 γειτονικά Συστήματα.
4. Οι Επαρχιακές Εφορείες όπως τις είδαμε στο προηγούμενο τεύχος μας.
5. Η Γενική Εφορεία
6. Το Διοικητικό Συμβούλιο και 7. Η Γενική Συνέλευση.

Το μεγαλείο του Προσκοπικού Πνεύματος (μια ιστορία που θα σας συγκλονίσει!!!)

Διάβασε το κείμενο αυτό με τη βοήθεια των γονέων σου για να σε βοηθήσουν να το καταλάβεις καλύτερα...

Το 1966, πραγματοποιήθηκαν σε ένα πάρκο στην πόλη Γιοκοκάμα της Ιαπωνίας, τα αποκαλυπτήρια ενός μνημείου που παριστάνει έναν άοπλο στρατιώτη πεσμένο κατά γης να χαιρετά προσκοπικά και έναν άλλο γονατιστό από πάνω του, με διαφορετική στολή και οπλισμένο να του ανταποδίδει το χαιρετισμό. Δίπλα από το μνημείο βρίσκεται το άγαλμα ενός Ιάπωνα Προσκόπου ο οποίος βλέπει το μνημείο και χαιρετά και αυτός με τη σειρά του προσκοπικά. Το όνομα του γλύπτη δεν αναφέρεται παρά τη μεγάλη επιτυχία που έχει το μνημείο στο σύνολό του.

Πέραν όμως από τη μεγάλη επιτυχία του συνόλου, ο γλύπτης έδωσε εξαιρετική ζωντάνια στην έκφραση του προσώπου του δεύτερου στρατιώτη... αυτού που ήταν γονατιστός. Πραγματικά ο καλλιτέχνης κατάφερε να αποδώσει με τι αγάπη, με τι στοργή και συμπόνια ο στρατιώτης αυτός σκύβει πάνω από τον πεσμένο, λες και επρόκειτο για το σώμα του ίδιου του του Αδελφού και με τι σταθερό χέρι και αφοσίωση ανταποδίδει στον πεσμένο τον προσκοπικό χαιρετισμό!!! Και όμως όποιος δει το μνημείο αυτό, είναι σίγουρος ότι οι δύο αυτοί στρατιώτες ανήκουν σε διαφορετικά στρατόπεδα... είναι εχθροί. Είναι τόσο αισθητή η διαφορά της στολής και του κράνους.

Το επεξηγηματικό κείμενο, στην πλάκα του μνημείου μας λύνει αμέσως το μυστήριο :

«Κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, στον πόλεμο μεταξύ Η.Π.Α. και Ιαπωνίας, κάπου σε ένα μικρό νησάκι της Νότιας Θάλασσας βρισκόταν ολομόναχος και βαριά τραυματισμένος ένας Αμερικανός στρατιώτης που οι συνάδελφοι του κατά την υποχώρησή τους τον άφησαν εκεί νομίζοντας ότι ήταν νεκρός. Ο στρατιώτης αν και κατάχαμα, βαριά τραυματισμένος, προσπαθούσε να διατηρήσει τις αισθήσεις του όταν συνειδητοποίησε ότι ακριβώς από πάνω του στεκόταν ένας Ιάπωνας στρατιώτης με τη ξιφολόγχη του όπλου του να δείχνει προς το μέρος του, έτοιμος να τον σκοτώσει. Ο Αμερικανός στρατιώτης νόμισε πως

έφτασε η τελευταία του στιγμή. Όλα σκοτεινιάσαν γύρω του, πιθανώς από τα τραύματά του, πιθανώς από τη ψυχική αγωνία που τον διακατείχε και λιποθύμησε. Την τελευταία στιγμή, πριν χάσει τις αισθήσεις του, όλως δόλου, ασυναίσθητα τα δάκτυλα του δεξιού του χεριού σχημάτισαν τον Προσκοπικό Χαιρετισμό.

Μετά από αρκετές ώρες συνήλθε και ήταν πάλι μόνος του. Συνειδητοποίησε πως κάποιος τον είχε μεταφέρει μακριά από το πεδίο της μάχης, του περιποιήθηκε τις πληγές του και τον άφησε να κοιμάται σκεπάζοντάς τον με μία κουβέρτα. Δίπλα του βρήκε ένα σημείωμα το οποίο ασυναίσθητα διπλωσε και έβαλε στη τσέπη του χωρίς να το διαβάσει. Τον Αμερικανό στρατιώτη τον συνάντησε αργότερα ένα Αμερικανικό Υγειονομικό Σώμα που τον περιέθαλψε και έτσι σώθηκε. Βρισκόμενος στο νοσοκομείο, με τον γιατρό να τον περιποιείται θυμήθηκε ότι στη τσέπη του είχε ένα σημείωμα και ζήτησε από το γιατρό να το βγάλει και να του το διαβάσει... Προς μεγάλη τους έκπληξη το σημείωμα έγραφε τα ακόλουθα : «Είμαι ο Ιάπωνας στρατιώτης που θέλησε να σε σκοτώσει. Αλλά ο Προσκοπικός σου Χαιρετισμός με σταμάτησε. Μου θύμισε πως είμαι κι εγώ Πρόσκοπος. Ο Πρόσκοπος είναι Αδελφός με κάθε Πρόσκοπο! Πως μπορούσα λοιπόν να σε σκοτώσω, ειδικά όταν βρισκόσουν αβοήθητος και τραυματισμένος; Σου πρόσφερα τις πρώτες βοήθειες που μπορούσα. Σου εύχομαι ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ»

Είναι αληθινά πολύ δύσκολο για έναν στρατιώτη που οι κακουχίες και η αγωνία του πολέμου τον έκαναν σκληρόκαρδο να συγκρατήσει το οπλισμένο του χέρι, τη στιγμή που η ξιφολόγχη του ετοιμάζεται να καρφωθεί στην καρδιά του εχθρού του. Και όμως το έκανε, μόνο και μόνο επειδή είδε τον άλλο να χαιρετά Προσκοπικά. Πρέπει να είσαι μεγάλος Ιδεολόγος, μεγάλος Άνθρωπος και πολύ Πρόσκοπος για να το πετύχεις...

Ο Αμερικανός στρατιώτης με την επιστροφή του στις Η.Π.Α. αφηγήθηκε αρκετές φορές τη συγκλονιστική ιστορία του, ενώ σε κάποια φάση μαζί, με τον πατέρα του επισκέφθηκε τα γραφεία των Αμερικανών Προσκόπων και

τους ανέφερε και εκεί το τι έζησε, προσφέροντας παράλληλα ένα ποσό ώστε να στηθεί ένα μνημείο για το Προσκοπικό Πνεύμα.

Η ιστορία του έγινε γνωστή στην Ιαπωνία το 1952, όταν ένας Έφορος των Αμερικανών Προσκόπων ο κύριος Φίννελ, που επισκέφθηκε την Ιαπωνία για να βοηθήσει στην ανάπτυξη του Προσκοπισμού, αφηγήθηκε στους Ιάπωνες το τι είχε και αυτός ακούσει. Μέχρι τότε η ιστορία αυτή δεν είχε γραφτεί. Ο Αμερικανός στρατιώτης κράτησε την ανωνυμία του. Ούτε όμως το όνομα του Ιάπωνα στρατιώτη έγινε ποτέ γνωστό, παρά το ότι έγιναν τεράστιες προσπάθειες από το Σώμα των Ιαπώνων Προσκόπων. Μπορεί τελικά να ήταν κι αυτός ένα από τα εκατομμύρια θύματα που άφησε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.

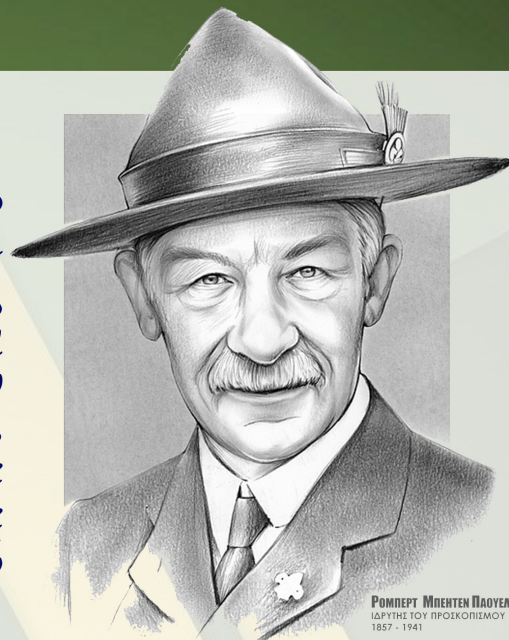
Οι Ιάπωνες Πρόσκοποι, πιστοί στην Προσκοπική Ιδεολογία και στο πόσο ενώνει ο Προσκοπισμός με τους δεσμούς του τη Νεολαία όλου του κόσμου και θέλοντας να κρατήσουν ζωντανό αυτό το παράδειγμα ώστε να μείνει αιώνιο, αποφάσισαν και πραγματοποίησαν έρανο μεταξύ τους για την ανέγερση του μνημείου αυτού, τιμώντας κατ' αυτό τον τρόπο, στους δύο εχθρούς στρατιώτες... τους δύο Αδελφούς Πρόσκοπους, τιμώντας το μεγαλείο του Προσκοπικού Πνεύματος, γιατί μέσω αυτού Η ΑΓΑΠΗ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΚΠΙΠΤΕ!!!!

Αγαπητοί μου Πρόσκοποι,

Αν ποτέ παρακολουθήσατε την παράσταση του Πήτερ Παν θα θυμάστε ότι ο Αρχηγός των πειρατών ετοίμαζε πάντοτε τον επιθανάτιο λόγο του, επειδή φοβόταν μήπως δεν θα πρόφτανε να τον ετοιμάσει όταν θα έφτανε η τελευταία του ώρα. Αυτό μοιάζει πολύ με ότι μου συμβαίνει σήμερα. Αν και δεν πεθαίνω αυτή τη στιγμή, αυτό θα συμβεί σύντομα και θέλω να σας στείλω λίγα λόγια για να σας αποχαιρετησω. Σκεφτείτε ότι είναι τα τελευταία λόγια που θα ακούσετε από εμένα, γι' αυτό μελετήστε τα λοιπόν καλά.

Πέρασα μια ζωή πολύ ευτυχομένη και η επιθυμία μου, είναι ο καθένας από εσάς να ζήσει τόσο ευτυχομένα όσο εγώ.

Πιστεύω ότι ο θεός μας στέλνει στο χαρούμενο αυτό κόσμο, για να ευτυχούμε και να απολαμβάνουμε τη ζωή. Την ευτυχία δεν την κάνει ο πλούτος, ούτε μόνο η επιτυχία της σταδιοδρομίας σας, ούτε και οι ατομικές απολαύσεις.

Ένα βήμα προς την επιτυχία είναι να φροντίζετε να είστε υγιείς και δυνατοί τώρα που είστε παιδιά, για να γίνετε χρήσιμοι, για να μπορέσετε να απολαύσετε τη ζωή όταν ενηλικιωθήτε.

Η μελέτη της φύσης θα σας διδάξει πόσο γεμάτος από ωραία και αξιοθαύμαστα πράγματα είναι ο κόσμος, τον οποίον ο θεός έπλασε για να τον απολαμβάνετε εσείς.

Να αρκείστε και να ευχαριστείστε με εκείνο που έχετε, να φροντίζετε όσο είναι δυνατόν να το βελτιώνετε και να βλέπετε πάντοτε τη φωτεινή πλευρά των πραγμάτων και όχι τη σκοτεινή.

Αλλά ο πραγματικότερος τρόπος να απολαύσει κανείς την ευτυχία είναι να τη σκορπίζει στους άλλους. Προσπαθήστε όταν θα αφήσετε αυτόν τον κόσμο να τον αφήσετε λίγο καλύτερο απ' ό,τι τον βρήκατε και όταν θα έρδει η σειρά σας να πεθάνετε, θα πεθάνετε ευτυχείς, διότι θα αισθάνεστε ότι οπωσδήποτε δεν σπαταλήσατε τον καιρό σας και ότι κάνατε ό,τι καλύτερο μπορούσατε.

Να είστε έτοιμοι με τον τρόπο αυτό να ζήσετε και να πεθάνετε ευτυχείς. Να μένετε πάντοτε πιστοί στην Προσκοπική σας Υπόσχεση και όταν ακόμη παύσετε να είστε παιδιά. Είδη ο θεός να σας βοηθήσει να το κάνετε.

Ο φίλος σας,

Βασίλειος